

Land	Norge
Domstol	Follo og Nordre Østfold tingrett
Parter	Safety Computing AS mod Beauty Products AS
Dato for afgørelse	3. marts 2024
Afgørelsestype	Dom
Status	Ukendt
Dato for publicering i domsdatabasen	7. juni 2025
Omtalt i It-kontraktret, 2. udgave	Ikke omtalt
Gengivet fra	Lovdata

Denne dom er hentet fra Lovdata med Lovdatas tilladelse.

Udnyttelse af afgørelser fra Lovdata til forlagsvirksomhed, distribution, drift af søgbare databaser eller til undervisningsvirksomhed kræver særskilt aftale med Lovdata. Lovdata afgør i tvivlstilfælde, hvorvidt der foreligger forlagsvirksomhed, distribution, drift af søgbare databaser eller undervisningsvirksomhed.

Vidersalg af Lovdatas tjenester kræver særskilt aftale.

Follo og Nordre Østfold tingrett - Dom - TFNO-2023-156267

Instans	Follo og Nordre Østfold tingrett – Dom
Dato	2024-03-20
Publisert	TFNO-2023-156267
Stikkord	Pengekrav. Prisavslag. Mangel. Leverte datatjenester. Tvisteloven § 9-16.
Sammendrag	Saken gjaldt krav om betaling for leverte datatjenester. Tingretten kom fram til at saksøker hadde krav på å få betalt for tjenester i henhold til fakturaer. Saksøkte hadde ikke sannsynliggjort krav på prisavslag. (Sammendrag ved Lovdata.)
Saksgang	Follo og Nordre Østfold tingrett TFNO-2023-156267 (23-156267TVI-TFNO/TSKI).
Parter	Safety Computing AS (advokat Terje Hensrud) mot Beauty Products AS (advokat Alexander Robin Mollan v/advokatfullmektig Ingvild Bjørge Aarskog).
Forfatter	Tingrettsdommer Lola Magnussen.

Innholdsfortegnelse

Follo og Nordre Østfold tingrett - Dom - TFNO-2023-156267	1
Innholdsfortegnelse	2
Sakens bakgrunn	3
Partenes syn på saken	3
Safety Computing AS har i det vesentlige anført:	3
Beauty Products AS har i det vesentlige anført:	4
Rettens vurdering	4
Innledende bemerkninger og rettens konklusjon	4
Om avtaleforholdet og hvilke avtaler som gjelder	5
Har Beauty Products krav på prisavslag?	5
Rettslige utgangspunkter	6
Nærmere om hvorvidt det foreligger mangler	7
Reklamasjonsspørsmålet	8
Nærmere om kravets størrelse	9
Sakskostnader	9

Saken gjelder krav om betaling for leverte datatjenester.

Sakens bakgrunn

Safety Computing AS har siden begynnelsen av 2000-tallet levert datatjenester til Beauty Products AS.

Det ble 28. februar 2012 inngått en avtale mellom partene om levering av fiberløsning i lokalene til Beauty Products. Avtalen ble inngått med Beauty Eiendom AS, som er morselskap til Beauty Products og eier av bygget der Beauty Products har lokaler.

Videre ble det 5. mai 2015 inngått en avtale mellom Safety Computing og Beauty Products om kjøp av ASP-tjenester. Avtalen hadde varighet fra 1. mai 2015 til 30. april 2020.

Safety Computing leverte datatjenester til Beauty Products frem til november 2022. Beauty Products gikk da over til å bruke it.no til å levere datatjenester.

Det arbeid Safety Computing utførte for Beauty Products ble fakturert kvartalsvis. Beauty Products har betalt for tjenestene ut 2020. Etter dette har fakturaer ikke blitt betalt. Det dreier seg om seks fakturaer pålydende et samlet beløp på cirka 924 000 kroner.

Safety Computing har fremsatt krav om betaling av utestående, samt påløpte renter og omkostninger knyttet til inndrivelse.

Partene lyktes ikke å komme til enighet i forliksrådet, som innstilte saken i beslutning av 21. juni 2023.

Ved stevning av 21. oktober 2023 reiste Safety Computing sak for Follo og Nordre Østfold tingrett mot Beauty Products.

Hovedforhandling ble avholdt 12. og 13. mars 2024.

Partenes syn på saken

Safety Computing AS har i det vesentlige anført:

Det er avtalt og levert datatjenester. Safety Computing har krav på betaling for tjenestene. Beauty Products har ikke betalt de seks siste fakturaene.

Kontrakten inngått i 2015 har ikke blitt fornyet, men avtalen er fortsatt bindende mellom partene. Dersom kontrakten ikke anses å gjelde, må den brukes som tolkningsfaktor. Denne er basert på obligasjonsrettslige prinsipper som uansett må legges til grunn.

Det foreligger ikke mangler ved Safety Computings tjenester. Det må skilles mellom det som er normalt vedlikehold og det som utgjør mangler. Det er ikke dokumentert en eneste konkret, skriftlig klage, og det er ikke fremsatt noen reklamasjon. Etter kontrakten skal reklamasjoner fremsettes omgående, skriftlig. Safety Computing er heller ikke gitt anledning til å rette, slik kontrakten forutsetter.

Beauty Products har ikke krav på prisavslag.

Under hovedforhandlingen er det fremsatt to nye påstandsgrunnlag: at kontrakten punkt 2.2.2 pålegger oppgradering til ny plattform, og at Beauty Products er feil debitor for kravet om betalt for fiber. Disse påstandsgrunnlagene kan ikke tillates, jf. [tvisteloven § 9-16](#). Uansett kan de ikke føre frem.

Safety Computing AS har lagt ned slik påstand:

1. Beauty Products AS betaler til Safety Computing AS NOK 1 106 098,52,- innen 14 dager fra domsavsigelse, med tillegg av lovens forsinkelsesrente f.o.m. 01.01.2024, til betaling skjer.
2. Beauty Products AS betaler til Safety Computing AS sakens omkostninger med tillegg av forsinkelsesrente fra forfall til betaling skjer.

Beauty Products AS har i det vesentlige anført:

Safety Computing kan ikke kreve betalt fra Beauty Products. Beauty Products har foretatt en innbetaling på cirka 500 000 kroner under hovedforhandling, og har krav på prisavslag tilsvarende det utestående beløpet.

Prinsipalt anføres det at det ikke foreligger noen form for avtale om at avtalen fra 2015 skulle løpe videre. Avtalens enkeltvilkår kan ikke legges til grunn som gjeldende.

Det foreligger mangler ved Safety Computings tjenester. Systemet oppfylte ikke kravene til «alminnelig god vare». Ansatte ble kastet ut av systemet, klarte ikke å logge seg inn og systemet «hang» og jobbet tregt. Prisene Safety Computing tok var høye sammenlignet med tilsvarende leveranser fra andre IT-leverandører. Safety Computing, som totalleverandør av IT-tjenester, burde ha sørget for best mulig funksjonalitet. Videre forsinket og vanskeliggjorde Safety Computing prosessen med å bytte IT-leverandør ved å holde tilbake brukerinformasjon for overføring av domener mv. Subsidiært anføres at det uansett foreligger en mangel etter avtalen om kjøp av ASP-tjenester punkt 15.2.2. Avtalen forutsetter en oppetid på 99 %, men denne var i realiteten på anslagsvis 90 %.

Beauty Products har oppfylt vilkårene til reklamasjon. Ansatte har flere ganger sendt eposter om at ting ikke fungerer, og det er gjort gjeldende at selskapet ikke ønsket å betale fullpris for tjenestene. Det er reklamert i tide. Subsidiært anføres det at Safety Computing har tapt sin rett til å påberope seg at reklamasjonene ikke var rettidig.

Beauty Products har krav på prisavslag. Prisavslagets størrelse bør tilsvare det resterende totale fakturabeløpet. Beauty Products har nylig betalt inn et beløp på 500 543,64 kroner. Dette utgjør halvparten av Safety Computings krav, etter at kostnadene til fiber er trukket ut.

Kostnadene til fiber plikter ikke Beauty Products å dekke noen del av, idet avtalen er inngått med Beauty Eiendom, ikke med Beauty Products.

Inndrivelseskostnader og kostnader til advokat i forliksrådet skal heller ikke dekkes av Beauty Products. Inndrivelseskostnadene er uspesifiserte og udokumenterte. Advokatkostnaden skal tas med i sakskostnadsoppgaven, ikke i selve tvistesummen.

Når det gjelder motpartens anførsel om at det er fremsatt nye påstandsgrunnlag som ikke bør tillates fremmet, jf. [tvisteloven § 9-16](#), er Beauty Products enig i at påstandsgrunnlagene er fremsatt etter fristen, og det overlates til retten å vurdere dette.

Beauty Products har lagt ned slik påstand:

1. Beauty Products frifinnes.
2. Beauty Products tilkjennes sakens omkostninger.

Rettens vurdering

Innledende bemerkninger og rettens konklusjon

Saken gjelder krav om betaling for leverte datatjenester.

Retten har kommet til at Safety Computing har krav på å få betaling for leverte tjenester i henhold til fakturaene, og at Beauty Products ikke har sannsynliggjort et krav på prisavslag.

Det ble i saken fremsatt to nye påstandsgrunnlag under hovedforhandlingen. Disse har Safety Computing anført at ikke kan tillates, jf. [tvisteloven § 9-16](#). Beauty Products har erkjent at påstandsgrunnlagene er fremsatt etter fristen for avsluttet saksforberedelse, og har heller ikke gjort gjeldende at vilkårene for å tillate nye påstandsgrunnlag er oppfylt. Retten finner likevel ikke grunn til å nekte endringen, idet det er klart at påstandsgrunnlagene ikke kan føre frem.

Om avtaleforholdet og hvilke avtaler som gjelder

Safety Computing leverte i en årrekke it-tjenester til Beauty Products.

Som nevnt ovenfor ble det 28. februar 2012 inngått avtale om levering av fiberløsning i Christian Kroghsgate 60. Avtalen, som ble inngått mellom Beauty Eiendom AS og Safety Computing AS, var av 10 års varighet.

Videre ble det 5. mai 2015 inngått avtale mellom Safety Computing og Beauty Products om kjøp av ASP-tjenester. I avtalen fremgår det at denne gjaldt fra 1. mai 2015 til 30. april 2020.

Safety Computing har levert it-tjenester og fakturert for tjenestene basert på de ovennevnte avtaler frem til november 2022, da Beauty Products byttet avtaleleverandør. Safety Computing har sendt fakturaer til Beauty Products kvartalsvis for tjenestene. I fakturaene er det angitt hvilke beløp som gjelder henholdsvis fiber, asp-tjenester, leie av Microsoft lisenser og leie av programmer som Mamut og Proteria.

Det har i retten blitt belyst at det gjennom avtaleforholdet gjennomgående har vært et problem for Safety Computing at Beauty Products ikke har betalt fakturaer i tide, og at Safety Computing har måttet bruke mye tid på å få oppgjør. Beauty Products har etter hvert betalt for tjenestene som er levert til og med utgangen av 2020. For tjenestene levert i 2021 og 2022 har Beauty Products nektet å betale, frem til det under hovedforhandling i saken angivelig ble betalt cirka halvparten av kravet.

Det har i saken blitt reist spørsmål om hvorvidt avtalen fra 2015 fortsatt skal legges til grunn, selv om denne ikke har blitt fornyet. Videre har Beauty Products under hovedforhandling gjort gjeldende at de ikke er forpliktet til å betale noe under avtalen fra 2012 om fiber, idet denne avtalen ble inngått mellom Beauty Eiendom og Safety Computing, slik at Beauty Products ikke er rett debitor.

Når det gjelder den sistnevnte anførselen, at Beauty Products ikke er forpliktet til å betale for fiber fordi avtalen er inngått med Beauty Eiendom, finner retten det helt klart at anførselen ikke kan føre frem. Fakturaer har vært utstedt til Beauty Products under hele avtaleperioden, uten at en slik innsigelse har vært gjort gjeldende. Det er videre de samme eierne i begge selskaper. A, som har signert avtalen på vegne av Beauty Products, er også daglig leder i Beauty Products. Han har forklart at han først i forbindelse med hovedforhandlingen ble oppmerksom på at avtaleforholdet var mellom Beauty Eiendom og Beauty Products. Når Beauty Products har betalt fakturaer for fiber siden 2012, må selskapet anses å ha godtatt betalingsforpliktelsen, smln. [Rt-2008-969](#).

Retten finner videre at det er naturlig å legge til grunn at avtalen fra 2015 fortsatte å gjelde mellom partene etter 30. april 2020. Det ble ikke inngått noen ny avtale på tidspunktet. Samarbeidet fortsatte imidlertid på alle måter som før, og Beauty Products har betalt for tjenestene ut 2020. Begge parter har også erkjent at avtaleforholdet fortsatte etter april 2020.

Slik retten ser det, har det uansett ikke noen avgjørende betydning i saken her om avtalen og alle dens bestemmelser legges direkte til grunn, eller om sakens spørsmål løses ut fra alminnelige obligasjonsrettslige prinsipper.

Har Beauty Products krav på prisavslag?

Beauty Products har ikke bestridt at Safety Computing har levert de tjenestene fakturaen gjelder, og at Safety Computing da som utgangspunkt har krav på full betaling. Sakens hovedspørsmål er om Beauty Products har krav på prisavslag som følge av mangler ved Safety Computings tjenester.

Innledningsvis bemerkes det at Beauty Products, mens avtaleforholdet løp, tok opp med Safety Computing om det var fakturert for flere lisenser enn det Beauty Products har hatt. Dette har blitt besvart av Safety Computing, og har i liten grad vært gjort gjeldende som en innsigelse i retten. Retten bemerker likevel for ordens skyld at retten legger til grunn at Safety Computing har tatt betalt for det antall lisenser som til enhver tid har vært tilgjengelig, og at de har fjernet inaktive lisenser når Beauty Products har gitt beskjed f.eks. om at ansatte har sluttet. Safety Computing har månedlig sendt oversikt over lisenser til Beauty Products. At Beauty Products eventuelt ikke har sett på disse, eller ikke har meldt fra om endringer til Safety Computing, er ikke et forhold som fritar Beauty Products for betalingsforpliktelsen.

Det som i retten har vært gjort gjeldende fra Beauty Products er at selskapet har krav på prisavslag på 50 % grunnet mangler ved tjenesten Safety Computing leverte.

Partene er uenige både om spørsmålet om det foreligger mangler ved Safety Computings tjenester, og om det fra Beauty Products side er fremsatt noen reklamasjon.

Rettslige utgangspunkter

Ved avgjørelsen av om det foreligger mangler og om Beauty Products har reklamert, er det naturlig å ta utgangspunkt i partenes avtaler. Det er i avtalene inntatt enkelte bestemmelser om mangler, reklamasjon og konsekvenser av at det foreligger mangler.

I avtalen om fiberløsning fra 2012 er det i punkt 2.2 følgende inntatt bestemmelser om krav til tilgjengelighet. Videre er det i punkt 2.6 regler om erstatning for brudd på tilgjengelighetsgarantien. Punkt 2.6 lyder:

Punkt 2.6 Utbetaling av erstatning

I de tilfellene vilkårene for utbetaling av erstatning for brudd på oppetids- og tilgjengelighetsgarantier foreligger, skal kunde kreve slik erstatning i tråd med nivået spesifisert i valgte SLA avtalen. Krav om erstatning må påklages i løpet av de 30 påfølgende dager etter eventuell(e) brudd har skjedd.

I avtalen om ASP-tjenester fra 2015 er det inntatt bestemmelser om reklamasjon og mangler, samt følgene av at mangler foreligger. Punkt 15.1 om reklamasjon lyder:

Den som vil påberope seg at Avtalen er misligholdt må omgående reklamere skriftlig etter at vedkommende fikk kjennskap til misligholdet.

Videre heter det i punkt 15.2.2 om mangelfulle ASP-tjenester

Det foreligger mangelfulle tjenester dersom tjenestene etter faktisk Oppstartsdag ikke oppfyller de krav som følger av BILAG 1.

Ved mangelfulle tjenester som nevnt ovenfor skal Leverandøren uten ugrunnet opphold gjøre det som er nødvendig for å sikre oppfyllelse av Avtalens krav.

Dersom mangelfulle tjenester burde være oppdaget under Kundens normale kvalitetskontroll i Prøveperioden, jfr. BILAG 6, kan Leverandøren kreve dekket ekstra utgifter han eventuelt blir påført som følge av at mangelen ikke ble reklamert under Prøveperioden.

Kunden har krav på prisavslag som svarer til prisen på den mangelfulle ytelsen, dersom det tross gjentatte forsøk ikke har lyktes Leverandøren å avhjelpe forholdet.

Bilag 1 til avtalen inneholder bestemmelser om servicenivå og krav til tilgjengelighet.

Partens avtaler inneholder i begrenset grad noen nærmere bestemmelser om når det foreligger mangler, og må da utfylles med alminnelige obligasjonsrettslige prinsipper.

Beauty Products har vist til at det gjelder et krav om levering av «vanlig god vare» og en innsats i samsvar med «vanlig god praksis», jf. Hagstrøm, Obligasjonsrett, pkt. 6.6. Dette er retten enig i.

Ved vurderingen av hva som kan anses som vanlig god vare for dataprogrammer og it-tjenester, er retten enig med Safety Computing i at det er relevant å se hen til uttalelsene til Torvund, Kontraktsregulering – IT-kontrakter, 1997, der det uttales:

Et dataprogram er et omfattende og komplisert sett av instruksjoner som virker sammen. Vanlige brukerprogram kan inneholde flere millioner instruksjoner. I praksis vil programmer av noe omfang og kompleksitet aldri være helt feilfrie. Det er i praksis ikke mulig å finne og rette alle feil i et program. ...

Retten legger til grunn at det er den som gjør et mangelskrav gjeldende som har bevisbyrden, og som må sannsynliggjøre at en mangel foreligger.

Som vist til ovenfor fremgår det i partenes avtale fra 2015 et krav om skriftlig reklamasjon. Når det gjelder hva som kreves for at en reklamasjon skal foreligge etter alminnelige obligasjonsrettslige prinsipper viser retten til [Rt-2012-1779](#), der det i [avsnitt 65](#) uttales:

Mitt syn er etter dette at det må kreves at mangelen gjøres gjeldende for at det skal foreligge en reklamasjon. Det kan imidlertid vanskelig angis generelt hva som kreves for at en mangel er gjort gjeldende. Hva som skal til vil variere blant annet etter kontraktsforholdets art og partenes stilling. Men

det bør i alminnelighet ikke stilles for strenge krav. I Norsk kjøpsrett 4. utgave (1999) side 563 gir Krüger uttrykk for at det må oppstilles to vilkår for at det skal foreligge en reklamasjon: «Varslet må informere mottakeren om at kjøperen anser leveransen for å være kontraktsstridig – og det må fremgå at kjøperen vil påberope seg dette som grunnlag for rettslige krav». I forarbeidene til [forbrukerkjøpsloven](#) fremholdes at «[d]et vesentlige er at selgeren får et varsel om at kjøperen kan komme til å gjøre krav gjeldende som følge av noe han eller hun mener kan være en mangel», se [Ot.prp. nr. 44 \(2001–2002\) side 180](#). Denne forarbeidsuttalelsen samsvarer godt med det grunnleggende lojalitetshensynet som ligger til grunn for reklamasjonsreglene og gir etter mitt syn et dekkende uttrykk for det krav som generelt bør stilles til innholdet i en reklamasjon.

Som nevnt ovenfor ser retten det i saken her slik at det ikke er av avgjørende betydning om spørsmålet om det foreligger mangler og om det er reklamert avgjøres med grunnlag i avalen eller ut fra alminnelige obligasjonsrettslige prinsipper. Dette idet det etter rettens syn verken er sannsynliggjort at det har vært mangler ved tjenestene eller at det er reklamert overfor Safety Computing.

Nærmere om hvorvidt det foreligger mangler

I det løpende avtaleforholdet legger retten til grunn at Safety Computing har levert ulike it-tjenester og utført support for Beauty Products.

Fra Beauty Products side er det anført at det var mange feil ved tjenestene og at systemene fungerte dårlig.

Retten tviler ikke på at det har forekommet ulike problemer knyttet til it-tjenestene. Noe annet ville være svært uvanlig. Det er likevel vanskelig for retten å få noe klart inntrykk av hva slags type feil det dreide seg om og hva som lå bak disse, herunder om de kan skrives tilbake til forhold Safety Computing var ansvarlig for. Fra Safety Computing er dette noe som har vært tatt opp i dialogen med Beauty Products. For eksempel er det i epost fra B til Svea finans av 15. april 2021, med kopi til Beauty Products, uttalt:

Hei C

Nei, jeg har ikke blitt kontaktet om noe konkret de klager på, som har relevans i forhold til utstedt faktura. Jeg hadde møte med A og D hvor jeg tok opp betaling av faktura for andre halvår 2020, og fikk tilbakemelding av A at han skulle betale.

Hei D

Kan du konkret gi meg tilbakemelding om hva du mener ikke virker, og hvilken elementer dette er knyttet til i inngått avtale. Jeg minner også om at straks dere har gjort opp for dere, vil vi flytte Beauty Products over på vår nye InfoServer plattform, men at dette er uaktuelt for oss frem til forbrukte tjenester er betalt for.

Slik retten ser det, er det grunn til å tro at feilene Beauty Products har opplevd dels har vært knyttet til det fysiske utstyret hos Beauty Products og programmene selskapet brukte, f.eks. Mamut, men at det også kan ha forekommet feil på servere eller tjenester levert av Safety Computing. Videre legger retten til grunn at plattformen som ble brukt etter hvert var gammel, og at dette var med på å skape treghet og problemer. Retten viser i denne sammenheng til e-post sendt fra B i Safety Computing til A i Beauty Products 14. august 2020. Her heter det:

Jeg har snakket med D og avtalt en del arbeid som må gjennomføres snarest mulig.

Arbeid i korte trekk (haster)

- Lage en oversikt over kurant datautstyr, og merke dette samt legge det til i ett Excel ark, slik at D har oversikten
- Gjøre klar maskiner til nyansatte i Beauty Products
- Overføre Beauty Products til InfoServer NEXT (nyeste generasjon av InfoServer, som er ett stort løft i forhold til dagens løsning- krever ny InfoServer avtale, dagens avtale er utgått)
- Få på plass ny avtale, slik at Beauty Products har gyldig databehandleravtale. Pr. nå bryter dere med [GDPR](#)
- Få overført løsning/brukere fra Tone-Lise Akademiet, slik at dere får ett datasystem for begge selskaper

- Få ordnet LAN (nettverket) hos Tone-Lise Akademiet, det er ustabil og switcher har skapt problemer hos Tone-Lise Akademiet ved flere anledninger

Min praksis hos dere at jeg ikke fakturerer for arbeid på stedet, i vår avtale er det begrenset til 4 timer pr. måned, men som sagt så har jeg ikke fakturert utover disse 4 timene heller. Jeg har allerede jobbet mer enn 4 timer i august, i forbindelse med å bistå Tone-Lise Akademiet, ref. D (bestiller). Ovennevnte jobber krever mange timer og det er greit, men jeg mangler betalinger for tjenester jeg leverte for over 1 år siden. Det var fint at du betalt inn ca. 50% av deres utestående rett før sommerferien, men nå trenger jeg betaling for resterende utestående. I mellomtiden har vi også fakturert for Q3 – 2020.

Straks utestående er betalt i sin helhet, setter jeg i gang med å utføre det arbeidet som nå haster.

Etter siste innbetaling, står dere nå med kr. 404.285,82 i utestående. Det inkluderer da kostnadene deres ut Q3 – 2020.

I e-posten peker B på behovet for å overføre Beauty Products til en ny plattform, og beskriver dette som noe som ville innebære et stort løft. Samtidig oppstilles det som en forutsetning for å utføre arbeidet at selskapet betalte utestående beløp på mer enn 400 000 kroner for utførte tjenester.

Slik retten ser det, er det vanskelig å bebreide Safety Computing for at de ikke satte i gang store, kostnadskrevende plattformbytter når Beauty Products hadde store utestående beløp. At Beauty Products som følge av dette ble sittende med en gammel, utdatert plattform, må Beauty Products selv ta ansvar for. Dette er ikke noe som kan gi grunnlag for et mangelskrav mot Safety Computing.

Det har i saken også vært et tema at Beauty Products da korona-pandemien kom, fikk større utfordringer med it-systemene og at de ble mer oppmerksom på at deres løsninger ikke var oppdaterte. For eksempel er det pekt på at de ikke fikk brukt Teams via plattformen, men måtte bruke dette lokalt på pc'en.

At det under korona-pandemien oppsto nye behov innenfor it, er ikke noe som særskilt gjaldt for Beauty Products. Safety Computing kan vanskelig bebreides for at de, i likhet med de fleste andre, ikke forutså hvilke behov som oppsto utover i 2020. Det er ikke noe i saken som tilsier at Safety Computing ikke bisto Beauty Products så godt de kunne i situasjonen, og at det f.eks. ble tilrettelagt for bruk av nye løsninger.

Fra Beauty Products er det under hovedforhandlingen gjort gjeldende at punkt 2.2.2 i kontrakten fra 2015 pålegger Safety Computing å sørge for oppgradering til ny plattform, og at det foreligger en mangel fordi Safety Computing ikke før 2000 sørget for å overføre Beauty Products til ny plattform.

Slik retten ser det, kan punkt 2.2.2, som omhandler nye versjoner av programmer som Mamut og Proteria Frakt, ikke forstås slik som anført. Hele anførselen om at det foreligger en mangel fordi Safety Computing ikke tidligere overførte Beauty Products til en ny plattform, faller på sin egen urimelighet så lenge Beauty Products selv satte seg i denne situasjonen ved å unnlate å betale fakturaene. Som sitert ovenfor fremgår det i e-posten fra B fra august 2000 at det etter Safety Computings syn hastet med å få på plass en ny løsning, men at dette ikke ville bli gjort før utestående på 400 000 kroner ble betalt.

I retten har det også vært et tema at Safety Computing vanskeliggjorde overgangen til ny it-leverandør, og at dette innebærer at Beauty Products har et krav på prisavslag. Slik retten ser det, er det vanskelig å bebreide Safety Computing for at de i den aktuelle situasjonen forsøkte å få Beauty Products til å betale sitt utestående, og at de innledningsvis prøvde å presse frem betalingen ved å holde tilbake informasjon de satt på.

Fra Beauty Products har det også vært anført at Safety Computings tjenester og løsninger var dyre. Selskapets nye it-leverandør it.no har imidlertid gitt uttrykk for at de oppfattet det slik at Safety Computing «lå midt på treet» med hensyn til pris.

Oppsummeringsvis er det rettens vurdering at det ikke er sannsynliggjort at det forelå mangler ved tjenestens Safety Computing leverte.

Reklamasjonsspørsmålet

Foranlediget av partenes anførsler, bemerker retten også at det etter rettens vurdering heller ikke er sannsynliggjort at Beauty Products har fremsatt noen reklamasjon overfor Safety Computing.

I det løpende samarbeidet mellom Safety Computing og Beauty Products legger retten til grunn at det fra Beauty Products flere ganger ble tatt opp problemer knyttet til it-tjenestene. Dette kunne gjelde alminnelig support, behov for flere lisenser og/eller problemer med server. Retten kan likevel ikke se at Beauty Products har sannsynliggjort at det på noe tidspunkt ble fremsatt konkrete reklamasjoner, eller varslet eller gjort gjeldende krav om prisavslag eller andre misligholdsbeføyelser. Et mønster fra Beauty Products side har vært at selskapet har unnlatt å betale fakturaer. Ved purringer fra Safety Computing har det forekommet at Beauty Products da har gjort gjeldende at de ikke skal betale fullt ut for tjenestene på grunn av uspesifiserte problemer, feil antall lisenser o.l. Dette kan ikke anses som reklamasjoner som har gitt Safety Computing et varsel om at Beauty Products mente det forelå mangler som ga grunnlag for prisavslag e.l. Som nevnt ovenfor fremgår det av korrespondansen mellom partene at Safety Computing var opptatt av å få kartlagt hvilke konkrete feil man mente forelå, uten at dette ble fulgt opp.

Nærmere om kravets størrelse

Safety Computing har fremsatt et krav på til sammen 1 106 098,52 kroner. Av dette utgjør det alt vesentlige forfalte fakturaer med tillegg av forsinkelsesrente fra forfall og frem til 31.12.2023.

Av det nevnte beløpet utgjør 14 353 kroner kostnader til advokatkostnader i forliksrådet og inndrivelseskostnader fra før forliksrådsbehandlingen. Beauty Products har motsatt seg betaling av inndrivelseskostnader, og har anført at advokatkostnader i forliksrådet utgjør en del av sakskostnadskravet.

Når det gjelder inndrivelseskostnadene er det ikke fremlagt noen dokumentasjon knyttet til disse. Det har heller ikke vært ført bevis i form av parts- eller vitneforklaringer knyttet til kostnadene.

Det fremgår av dokumentasjonen at Svea Finans har bistått Safety Computing med forsøk på innkreving av beløpet. Retten betviler ikke at dette har påført Safety Computing utgifter. Når kostnadene ikke er dokumentert eller redegjort nærmere for, er det likevel vanskelig å ta disse med i kravet.

For kostnadene til advokat i forliksrådet er retten enig med Beauty Products i at dette er en del av sakskostnadskravet.

Beauty Products plikter etter dette å betale 1 091 745,52 kroner til Safety Computing.

Under hovedforhandlingen ble det opplyst at Beauty Products hadde betalt inn 500 543,64 kroner til Safety Computing. Det ble først opplyst at betaling hadde skjedd dagen før hovedforhandling, deretter at den hadde blitt foretatt etter første rettsdag. Da rett ble hevet dag to hadde Safety Computing fortsatt ikke mottatt noen betaling. Retten finner da ikke grunnlag for å gjøre fradrag i Safety Computings krav grunnet betalingen. Det er imidlertid ikke tvilsomt at en etterfølgende betaling skal komme til fradrag i beløpet Beauty Products plikter å betale.

Sakskostnader

Safety Computing må etter dette anses å ha vunnet saken, jf. [tvisteloven § 20-2](#). Inndrivelseskostnadene som selskapet ikke har fått medhold i utgjør 10 0002 kroner, og således en ubetydelig del av saken.

Hovedregelen i [tvisteloven § 20-2](#) er at den som vinner saken har krav på å få full erstatning for sine sakskostnader fra motparten.

Etter [§ 20-3](#) kan motparten fritas helt eller delvis for erstatningsansvar hvis «tungtveiende grunner gjør det rimelig». Retten kan ikke se at det er momenter som tilsier at det i saken her skal gjøres slikt unntak. Det er Beauty Products ansvar at det kom til sak. Videre har Beauty Products heller ikke under saksforberedelsen lagt til rette for avklaringer eller forlikssamtaler. Det ble som nevnt ovenfor fremsatt nye påstandsgrunnlag under hovedforhandlingen. Videre mente Beauty Products seg helt frem til hovedforhandlingen fritatt for alle betalingsforpliktelse. På hovedforhandlingens første dag ble det plutselig opplyst at det angivelig var foretatt en betaling på i underkant av halvparten av det fremsatte krav.

Det følger av [§ 20-5](#) at full erstatning for sakskostnader skal dekke alle partens «nødvendige kostnader ved saken».

Advokat Hensrud har fremlagt en sakskostnadsoppgave der det er krevet til sammen 283 547 kroner eks. mva. Dette utgjør i all hovedsak salær. Det fremgår av sakskostnadsoppgaven at det er krevet salær for til sammen 93,15 timer til en timesats på 3 000 kroner eks. mva.

I tillegg til kostnadene som fremgår av oppgaven kommer kostnader for advokatutgifter i forbindelse med forliksrådets behandling, jf. ovenfor, med 4 361 kroner, samt rettsgebyr med 9 944 kroner.

Saken gjelder et krav på i overkant av 1 million kroner. Dette utgjør i all hovedsak krav på betaling for utførte tjenester i henhold til faktura. Beauty Products var innledningsvis ikke bistått av advokat i saken, og innga et minimumstilsvær der selskapet motsatte seg å betale grunnet at det var fakturert for mer enn det som var levert og problemer med bruk av plattformen. Først en måned før hovedforhandling meldte det seg en prosessfullmektig. Det er fra prosessfullmektigenes side kun inngitt et helt begrenset prosesskriv, samt sluttinnlegg.

Fra Beauty Products side er det under saksforberedelsen i liten grad redegjort nærmere for hva som dannet grunnlag for selskapets krav om prisavslag, utover at det er anført at leveransene gjennomgående var mangelfulle. Beauty Products har også lagt frem helt begrensede mengder med dokumentbevis til støtte for sine anførsler. Under hovedforhandlingen ble det fremsatt nye påstandsgrunnlag, og uten dialog mellom prosessfullmektigene betalt inn et beløp tilsvarende cirka halvparten av kravet.

Retten har forståelse for at Beauty Products opptreden før og under saksforberedelsen har vanskeliggjort advokat Hensruds arbeid, og gjort det krevende å forberede seg på hva som skulle imøtegås. Samtidig dreide det seg om et klart, forfalt krav, som det var opp til Beauty Products å sannsynliggjøre at de likevel ikke pliktet å betale.

Sett i lys av de rettsspørsmål saken har reist og tvistegjenstandens verdi, har retten kommet til at salærkravet overstiger det som kan anses rimelig og nødvendig i saken. Noen vesentlig reduksjon kan retten likevel ikke se at det er grunnlag for, når det tas i betraktning Beauty Products opptreden. Etter en skjønnsmessig vurdering settes beløpet som skal erstatte salær og utlegg til 230 000 kroner.

I tillegg til beløpet på 230 000 kroner kommer rettsgebyr på 9 944 kroner. Videre plikter Beauty Products å erstatte utgifter til advokatbistand i forliksrådet med 4 361 kroner. Det totale beløpet utgjør da 244 305 kroner.

Det er i sakskostnadsoppgaven angitt at Safety Computing er merverdiavgiftspliktig. Retten legger imidlertid til grunn at selskapet har fradragsrett for merverdiavgift, slik at sakskostnader skal tilkjennes uten tillegg av merverdiavgift. Retten viser til at Safety Computing er registrert i MVA-registeret.

DOMSSLUTNING

1. Beauty Products AS dømmes til innen to uker å betale 1 091 745,52 – enmillionnittientusensyvhundreogførtifem 52/100 – kroner med tillegg av lovens forsinkelsesrente fra 01.01.24 til Safety Computing AS.
2. I sakskostnader dømmes Beauty Products AS til innen to uker å betale til Safety Products AS 244 305 – tohundreogførtifiretusentrehundreogfem – kroner.